

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. **M** 251.

85de Møde.

Dnsdagen den 26de Juni.

(Fortfat.)

Orholm: Jeg maa tillade mig at bemærke, at naar der fra flere Sider er yttret, at det foreliggende Majoritetsforslag medførte en Videregaaen paa den Bei, man tildeels er indtraadt paa, ved at paaføre de bestaaende Contractsforshold Brud, saa maa jeg, inden det kommer til Afstemning, dog forvare mig i saa Henseende med den Bemærkning, at jeg i dette Forslag ikke seer noget yderligere Brud paa Contractsforsholdene. Resten af Forslaget er nemlig af samme Indhold, som det tidligere vedtagne, og, forsaavidt dertil er føiet, at de bestaaende Contracter skulle underkastes Domstolenes Bedømmelse med Hensyn til Gyldigheden af de deri fastsatte Bestemmelser om Indsiddere, seer jeg deri intet Brud paa Contractsforsholdene, idet enhver Contract antages af mig at være underkastet Domstolenes Afgjørelse i de Tilfælde, hvor Uenighed opstaaer om dens Fortaaelse, saa at de her omhandlede Contracter ved denne Bestemmelse ikke komme i et andet Forhold til Domstolene end alle andre. Forsaavidt det Argument er fremført, at da Godseierne tildeels ikke lægge Vægt paa den Ret, de have med Hensyn til at forbyde Vedkommende at indtage Indsiddere, og det endogsaa i de fleste Tilfælde maatte anses for en Byrde, saa kunde man meget godt fratage dem denne Ret, saa mener jeg, at det er et meget farligt Argument; thi deraf kunde man maaſkee uddrage den Slutning, at man kunde give en Lov om, at alle Eiendomme, som ikke ren- dere deres Ciere Noget, men gave Underballance, skulde confiskeres til Staten; thi da de kun bragte deres Ciere Tab, vilde disse jo derved blive befriede for alle Byrder allesammen (Ja!).

Solberg: Den høitærede Formand har

yttret, at han i Modsetning til hvad jeg anførte, maatte ansee det, som er anført som Majoritetens Forslag, for virkelig at være Majoritetens Forslag. Det har jeg heller aldrig indvendt Noget imod, men jeg har kun protesteret imod, at der fandt en yderligere Afstemning Sted, end den, som fandt Sted ved det andet Møde, hvor alle de Tilstedeværende af Udvalget sagde, at nu maatte Sagen være affluttet. Derfor har jeg ikke villet skrive mit Navn under denne Betænkning, fordi Sagen dog engang skulde have en Ende, og jeg maa tillade mig at anføre mod den ærede Ordfører, at der dog er stor Forskjel paa, at et Udvalgs Medlemmer forhandle med hverandre og komme overeens om at foretage Forandringer, og at man derimod efter at Sagen er affluttet og alle Forhandlinger ere tilende, paany optager Sagen, uagtet der ere Medlemmer, der protestere mod, at den optages paany. Naar den ærede Ordfører har sagt, at ingen Godseier vil af den Grund, jeg har anført, nægte at fæste sit Huus bort, da kan det meget gjerne være. Det har jeg heller ikke sagt; jeg har kun sagt, at man vil angive denne Grund, og det er der stor Forskjel paa. Han har endvidere bemærket, at han ikke indseer, hvorledes jeg har kunnet blande Hoverisagen ind i denne Sag; dertil var jeg fuldkommen berettiget; thi det er en Sammenligning, og jeg seer ikke, der er noget Urigtigt i at sammenligne 2 Ting med hinanden. Der som det skulde være urigtigt, saa maatte han have paavist, at der ikke var noget Sammenligningspunkt imellem dem, men det har han ikke gjort.

Besjely: Det forekommer mig, at begge Things, saavel Landstingets som Folkethingets Stilling til nærværende Forslag er af en ganske særlig Betskaffenhed. Idetmindste har jeg opfatiet Grundlovens § 57 paa en anden Maade, end at jeg kan komme til at